

Nr 226.

Godkänd av första kammaren den 25 maj 1927.

Godkänd av andra kammaren den 25 maj 1927.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper ävensom en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 43 och memorial nr 48.)

Till Konungen.

I en den 4 januari 1927 dagtecknad proposition, nr 56, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Därjämte har i en i anledning av nämnda proposition inom andra kammaren väckt motion, nr 279, framställts förslag, att riksdagen måtte avslå den av Kungl. Maj:t i propositionen föreslagna nedsättningen av fondstämpeln och i stället besluta, att nuvarande skattesatser skulle bibehållas oförändrade.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat bifalla Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 56, i vad den samma avser nedsättning av stämpelavgiften vid köp och byte av aktier och därmed likställda fondpapper, med bifall till ovan omförmälda motion ävensom i anledning av vad Eders Kungl. Maj:t i övrigt i propositionen föreslagit, antagit följande förslag till

**Förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908
(nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp
och byte av fondpapper, m. m.**

Härigenom förordnas,

dels att den stämpelavgift, varom stadgas i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, fortfarande till och med den 30 juni 1928 skall utgå med de i förordningen

Bihang till riksdagens protokoll 1927. 14 saml. Nr 226—231.

den 13 april 1922 (nr 175) om ändrad lydelse av 3 § i förstnämnda förordning stadgade belopp, med rätt för Konungen att, om särskilda förhållanden därtill föranleda, förordna om stämpelavgiftens nedsättande till lägst de belopp, vilka i motsvarande fall utgingo enligt förordningen den 15 augusti 1913 (nr 191) om ändrad lydelse av 3 § i oförmälda förordning den 6 november 1908,

dels ock att 3 §, 4 § 2 mom., 6 § samt 7 § 2 och 4 mom. i nämnda förordning den 6 november 1908 skola, 3 §, 4 § 2 mom. och 6 § i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

1. Avräkningsnota, — — — handelsböcker.
2. Stämpelplikt äger icke rum i följande fall, nämligen:
 - a) då bägge kontrahenterna äro fondhandlare och avtalet å vardera sidan avslutas icke för egen räkning utan i kommission;
 - b) då aktie, lott, andelsbevis eller delaktighetsbevis utan mellangift utbytes mot annan eller andra aktier, lotter, andelsbevis eller delaktighetsbevis i samma bolag och till enahanda eller lägre belopp;
 - c) då obligation utan mellangift utbytes mot annan eller andra obligationer av samma utgivare samt med samma räntefot och till enahanda eller lägre belopp;
 - d) vid köp av obligationer, som utfärdats eller garanterats av svenska staten, eller då vid överlåtelse av aktie eller obligation den ene kontrahenten är svenska staten eller svenska statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse, riksdagens verk, Sveriges allmänna hypoteksbank eller konungariket Sveriges stadshypotekskassa, samt slutligen
 - e) vid utlämnande av här i riket utfärdad obligation, då enligt förordningen angående stämpelavgiften obligationen skall före utlämnandet förses med särskild stämpel.

3. Slutes reportavtal, skall endast den avräkningsnota förses med stämpel, som gäller den till beloppet större av de båda till reportavtalet hörande affärerna; och skall stämpelavgiften utgå med femtedelen av det belopp, som enligt 1 mom. eljest skolat utgöras, i varje fall dock minst 5 öre.

Skall vid reportavtal icke särskild ersättning erläggas till den andre kontrahenten i avtalet, äge stämpelplikt icke rum.

4. Därest avtal om köp eller byte av fondpapper avslutas genom en eller flera fondhandlare i kommission, skall sammanlagda stämpelavgiften icke i något fall beräknas till högre belopp än om avtalet slutits utan anlåtande av kommissionär, dock med iakttagande av vad i 3 mom. stadgas om viss lägsta avgift.

5. Värdet å de överlåtna fondpapperen skall vid köp anses motsvara köpeskillingen och må vid byte icke upptagas till lägre belopp än det vid tiden för bytesavtalet i allmänhet gällande.

4 §.

2. Vid — — — namn.

Då fondhandlare avslutar köpavtal, icke för egen räkning utan såsom kommissionär, skall han förse avräkningsnota med påskrift: i kommission (avräkningsnota i kommission); där jämlikt 3 § 2—4 mom. stämpeln utgöres med nedsatt belopp eller stämpelpfikt icke äger rum, skall i avräkningsnotan tillika antecknas grunden till nedsättningen eller befrielsen, såvida den icke eljest framgår av avräkningsnotans innehåll. Avslutar annan än fondhandlare köpavtal för annans räkning, skall i avräkningsnotan utsättas för vems räkning avslutandet skett.

Avräkningsnota — — — underskriven.

6 §.

Den, — — — stämpel.

För utgörandet av föreskriven stämpel svare likväl i varje fall såväl vardera kontrahenten för sig som ock förmedlare, med den inskränkning att, om köp- eller bytesavtalet avslutats i utlandet, ansvaret ligger endast å här i riket bosatt kontrahent och förmedlare. Såsom avslutat i utlandet anses härvid jämväl sådant avtal, som kommit till stånd medelst post-, telefon- eller telegrafförbindelse mellan ort i Sverige och ort i utlandet.

7 §.

2. När till avräkningsnota erfordras stämpel till större belopp än en stämpel innehåller, må två eller flera stämplat begagnas. Där stämpelbeloppet utfaller i sådant tal, varå stämpel ej finnes eller vartill flera stämplat å mindre värden ej kunna sammanjämkas, skall stämpel å det lägre värde, som är sagda tal närmast, begagnas.

4. För stämpel, som av förmedlaren åsatts avräkningsnota, äger denne utbekomma ersättning hos vilken av kontrahenterna som helst. Stämpel å avräkningsnota, som, efter försäljning av fondpapper å exekutiv auktion, av auktionsförrättaren upprättas, skall gäldas på sätt i 198 § utsökningslagen om kostnad för utmätt egendoms försäljning stadgas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927; dock skola de i 3 § 3 mom. meddelade föreskrifter tillämpas först från och med dag, som Konungen efter särskild prövning bestämmer.

Stockholm den 25 maj 1927.

Med undersätlig vörndnad.